

[Finansministeren.]

ærede medlem vil stemme imod disse lovforslag, må han dog have en mening om, hvorfra han vil tage pengene. Javel, siger han, vi vil tage dem mere på direkte skatter, og det siger det ærede medlem, efter at han overfor mig for et øjeblik siden har hævdet, at det forslag om nedsættelse af de direkte skatter, som jeg har fremsat, var for begrænset. Kan der ikke være tale om bare en lille smule mening med tingene? Når vi skal have statens udgifter dækket, hvorfra skal så de 1 400 mill. kr. tages? Henvisningen til principielle opfattelser kan være morsom i et blad, men er ikke synderlig vel anbragt, når der er tale om mennesker, der har ansvaret for den beslutning, der skal tages. Men jeg har heller ikke fornemmelsen af, at det ærede medlem hr. Chr. Nielsen har nogen synderlig fornemmelse af dette ansvar.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling.

vedtoges uden afstemning.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af lov nr. 462 af 20. november 1942 om midlertidige toldafgifter.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1615).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling.

vedtoges uden afstemning.

Derpå fulgte:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af lov nr. 645 af 14. december 1940 om ændringer i toldloven af 29. marts 1924.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1617).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling.
vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til:

Første behandling af forslag til lov om stats-tilskud til forbrugerpriserne for rug- og sigtebrød, mælk og flæsk.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1619).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): Det foreliggende lovforslag tilsigter, at priserne på brød, flæsk og mælk fremdeles holdes nede ved statstilskud.

Lovforslaget går ud på, at den gældende lov, som udløber den 1. april, forlænges til 15. november 1949. Det vil i disse 7½ måned koste statskassen ca. 120 mill. kr.

Lovforslaget er vedtaget uændret i folkettinget, og jeg anbefaler det til vedtagelse her i det høje landsting.

Chr. J. Hansen: Det foreliggende lovforslag er, bortset fra § 1, der er ændret, enslydende med den gældende lov, hvad der er ganske naturligt, da det er en forlængelseslov.

Når § 1 er ændret, er det en følge af, at lovforslaget denne gang indeholder bestemmelser om såvel rug- og sigtebrød som om mælk og flæsk. Bortset fra § 1 er forslaget altså i nøje overensstemmelse med den gældende lov, der forsåvidt lige så godt kunne være blevet vedtaget for et år, hvad lovforslaget da også i sin tid lød på. Dengang var der imidlertid stærke ønsker fremme om, at loven kun skulle gælde til april, og derom opnåedes der så enighed. Når loven dengang ikke fik længere gyldighedstid, tror jeg, grunden var den, at man fra en enkelt side stærkt fremhævede ønskeligheden af, at de gældende bestemmelser om statstilskud til nedbringelse af forbrugerpriserne på disse varer blev afløst af en ordning, hvorefter dagsprisen skulle betales af forbrugerne og tilskudsordningerne falde væk; i stedet for skulle der så ydes et børnetilskud — jeg tror, der blev nævnt et beløb af 120 kr. pr. barn. Staten ville derved spare et betydeligt beløb, der så kunne bruges til skattenedsættelse.

Af dem, der dengang førte denne tanke frem, blev det ganske vist udtalt, at de ikke påstod, de havde fundet de vises sten, men de ønskede efterhånden en afvikling af den gældende ordning. Der var selvfølgelig ingen grund til ikke at tage tanken op til nærmere overvejelse. Kunne der findes en ordning, som virkede lige så retfærdigt, som den gældende, ja, måske endda mere retfærdigt —